

Wij hebben de gewoonte als vakblad om een tekst vooraf aan een geïnterviewde ter inzage te geven.

Botox Baby

Normaal schrijf ik op deze pagina over iets wat mij opvalt of ergert in de groene sector. Ik moet helaas toegeven: vaker over iets dat mij ergert. Sorry daarvoor, maar ik hoop dat u allen beseft dat dit blad nadat u het hoopvol uit de folie heeft gehaald natuurlijk uiteindelijk gewoon onderin de kattenbak belandt. Ik zeik over dingen in de sector en de kat vervolgens weer over mij. Een duidelijk gevalletje van gelijk spel lijkt me.

Dit keer mijn irritatie over iets wat meer in onze sector media en journalistiek zit en slechts indirect relatie heeft met de groene sector. Ik weet niet of u mee heeft gekregen van *autogordelgate*. In een documentaire met minister Kaag zou een woordvoerder verzocht hebben een gordel in de video te *shoppen*. De minister was herhaaldelijk op de plaat gezet zonder verplichte autogordel en dat kon natuurlijk niet. Kaag waste vervolgens haar handen in onschuld. Dat hadden anderen voor haar gedaan. Als je zelf niet in media werkt, besef je half hoe irritant zo'n woordvoerder kan zijn. Wij hebben de gewoonte als vakblad een tekst vooraf aan een geïnterviewde ter inzage te geven. Officieel om feitelijke onjuistheden te voorkomen. Het tegendeel gebeurt echter. De woordvoerder in kwestie probeert zo snel mogelijk de regie over te nemen en hanteert daarbij vrijelijk de botoxspuit. Het idee is dat iedere rimpel vakkundig weg gespoten moet worden en het verhaal door jargon en ambtelijk *blabla* zo snel mogelijk veranderd moet worden in een droge, tandeloze lap tekst.

Natuurlijk is dat vervelend en vooral ronduit irritant, maar gelukkig volstaat meestal een hardop uitgesproken *Njet*. 'Jullie doe jullie werk en wij doen ons werk'. Erger is als de ambtenaar in kwestie die wij interviewen voorsorteert op mogelijk e gevoeligheden. Volgens een artikel in NRC zitten er op de twaalf Haagse ministeries 811 woordvoerders. In mijn visie zijn dat 811 uit publiek geld betaalde ambtenaren die alleen maar bezig zijn met beeldvorming en niet met de inhoud. Bestuurders willen daarbij vooral geen gedoe. Vorig jaar publiceerden wij een aantal keren over de rupsenal. U weet wel: die totaal niet werkende installatie die jeukrupsen zou moeten vangen. Iedereen die daar iets over durfde

Het idee is dat iedere rimpel vakkundig weg gespoten moet worden en het verhaal door jargon en ambtelijk blabla zo snel mogelijk veranderd moet worden in een tandeloze tekst.

zeggen, kreeg prompt een advocaat op zijn dak. Ook dat soort zaken triggert woordvoerders. Zij krijgen van hun bestuurder de opdracht om gezeur te voorkomen en dan is het niet zoiets niet handig. Dit soort cow-boys kan dan de inzet van advocaten vrijelijk in business blijven en kritiek onder de dekens houden.

Met vriendelijk groet,
Hein van Iersel (hein@nwst.nl)
Hoofdredacteur

